

Hem>Hitta rätt person>Hitta en sakkunnig

Hitta en sakkunnig

Grekland

I. Förteckningar och register över sakkunniga

I Grekland förtecknas sakkunniga utifrån sitt fackområde. Registret över sakkunniga förs av förstainstansdomstolarna (*protodikeia*). Registren är offentliga men används endast av domare som vill utse en sakkunnig. Domstolen kan utse en eller flera sakkunniga, om den anser att det krävs särskild fackkunskap för att behandla vissa frågor. Dessutom är domstolen skyldig att utse sakkunniga om en part begär detta, förutsatt att domstolen också anser att det finns behov av särskild fackkunskap.

Sakkunniga måste ansöka om inskrivning i registret.

Efter en offentlig uppmaning att ansöka hos en tvistemålsdomstol (*politikó*) eller förvaltningsdomstol (*dioikitikó*) i första instans (via domstolens officiella webbplats) får alla berörda parter inge en skriftlig ansökan tillsammans med sina personuppgifter till förstainstansdomstolens kansli. I ansökan ska de försäkra att

de inte har dömts eller åtalats för brott (*kakoúrgima*) eller förseelser (*plimmélima*) som resulterat i att de har förlorat sina politiska rättigheter,

de inte har förlorat sin yrkeslegitimation,

de inte förlorat sin rätt att fritt förfoga över sin egendom på grund av insolvens eller placering under förvaltarens skap,

de inte är en domare, åklagare eller domstolstjänsteman.

En ny ansökningsomgång genomförs varje år. Efter avslutat ansökningsförfarande offentliggörs ett utkast till register över sakkunniga. Efter att under en period ha varit öppen för invändningar godkänns det slutliga registret av förstainstansdomstolen med flera domare (*polymelés protodikeio*).

I straffrättsliga förfaranden hanteras registret på åklagarens begäran av brottmålsdomarnas råd (*symvoulio plimmeleidikón*). Sakkunniga måste uppfylla följande krav:

De måste vara äldre än 21 år.

De måste ha rättskapacitet och får inte ha någon intellektuell funktionsnedsättning.

De får inte ha dömts för ett brott eller en förseelse som resulterat i att de förlorat sina politiska rättigheter eller avskedats från offentlig tjänst.

De får inte ha förlorat sin yrkeslegitimation.

De får inte ha bidragit till den situation som fackkunskapen behövs för.

De får inte vara behörig domare, åklagare, sekreterare eller domstolstjänstemän i det relevanta förfarandet.

De får inte ha dömts för samma brott som den åtalade.

De får inte vara make, syskon eller nära anhörig till den tilltalade.

Sakkunniga kan strykas ur registret om de själva önskar detta, om de inte längre uppfyller villkoren eller om den behöriga myndigheten beslutar detta.

II. Den sakkunniges kvalifikationer

Sakkunniga måste vara medlemmar av en yrkesorganisation för att erkännas som sakkunniga.

III. Sakkunnigas arvode

I straffrättsliga förfaranden betalar staten den sakkunniges arvode. I tvistemål måste käranden i förskott betala kostnaderna för sakkunniga som domstolen utsett. Efter avslutad rättegång ska kostnaderna bäras av den part som förlorade målet. Parterna kan på vissa villkor få rättshjälp för att betala den sakkunniges arvode.

IV. Sakkunnigas ansvarsskyldighet

Sakkunniga är skadeståndsskyldiga enligt de allmänna avtalsrättsliga och skadeståndsrättsliga bestämmelserna. Sakkunniga behöver inte ha en yrkesansvarsförsäkring.

V. Ytterligare information om sakkunnigförfaranden

De viktigaste lagbestämmelserna beträffande rättssakkunniga i Grekland är artiklarna 368–392 i den grekiska civilprocesslagen (*kódikas politikís dikonomías*), kungligt dekret nr 566/1968 och artikel 20.7 i lag nr 2882/2001 (exproprieringslagen, *kódikas anagkastikón apallotrióseon*). Artiklarna 159–168 i den grekiska förvaltningsprocesslagen (*kódikas dioikitikís dikonomías*) och artiklarna 183–203 i den grekiska straffprocesslagen (*kódikas poinikís dikonomías*) är också tillämpliga från fall till fall.

Domstolen har rätt att själv förordna om bevisupptagning, eftersom målet att få fram sanningen har företräde. Det enda som begränsar denna befogenhet är principen om ett kontradiktoriskt förfarande.

1. Utnämning av sakkunniga

Domstolar och de berörda parterna kan utse sakkunniga. Utnämningen av sakkunniga i förvaltningsmål påminner om utnämningen av sakkunniga i tvistemål. I brottmål kan den sakkunnige utses av åklagaren eller av brottmålsdomstolen under förundersökningsfasen. I så fall används ett annat register än i tvistemålsprocesser och den sakkunnige måste uppfylla hårdare krav än i tviste- och förvaltningsmål.

a) Domstolssakkunnig

Tvistemålsdomstolen har befogenhet att utse en sakkunnig på eget initiativ (*ex officio*) eller på en parts uttryckliga begäran om de relevanta omständigheterna annars inte kan fastställas. I så fall skjuts den muntliga förhandlingen upp till efter det att den sakkunnige har lämnat sitt utlåtande. Det står domstolen fritt att utse vem som helst som den anser lämplig till sakkunnig. Den sakkunniga är skyldig att anmäla eventuellt jäv till domstolen. Domstolssakkunniga har tillgång till handlingarna i målet.

b) Partssakkunnig

I Grekland finns det tre typer av sakkunniga som parterna kan utse: tekniska konsulter (artiklarna 391–392 i civilprocesslagen, artikel 167 i förvaltningsprocesslagen, artikel 204 ff. i straffprocesslagen), sakkunniga i utomrättsliga förfaranden och sakkunnigvittnen. En teknisk konsult utses av parten för att kontrollera de uttåg som görs av den sakkunnige som domstolen utsett. En sakkunnig i utomrättsliga förfaranden väljs ut av parten. Den sakkunniges utlåtande måste åberopas och överlämnas av parterna, annars förkastas det som oacceptabelt. Om dessa villkor är uppfyllda undersöker och bedömer domstolen sakkunnigutlåtandet. Utlåtandet betraktas inte som bevisning. Det utgör snarare en rättslig grund för partens argument. Sakkunnigvittnen är vittnen med särskild vetenskaplig eller teknisk sakkunskap som förhörs av domstolen.

Det är upp till domstolen att bestämma huruvida den ska grunda sitt resonemang i domen på sakkunnigutlåtandet. Domstolen kan grunda sin dom på sakkunnigutlåtandet även om vissa förfaranderegler har åsidosatts. Vid omfattande åsidosättande av förfarandereglerna anses emellertid sakkunnigutlåtandet aldrig ha existerat. I så fall får domstolen inte grunda sitt resonemang i domen på sakkunnigutlåtandet.

2. Förfarande (i tvistemål)

Domstolssakkunniga kan korsförhöras av parternas tekniska konsulter, om parterna har anlitat sådana konsulter. Den sakkunniges enda plikt är att överlämna sitt utlåtande. Partssakkunniga får ha kontakt med parterna under förfarandet. Domstolssakkunniga måste dock inhämta domstolens tillstånd.

a) Sakkunnigutlåtande

I ett grekisk sakkunnigförfarande behövs inget preliminärt sakkunnigutlåtande. Huvudutlåtandet kan lämnas skriftligen eller muntligen. Sakkunnigutlåtandet behöver inte vara uppbyggt på ett visst sätt.

Om domstolen anser att utlåtandet är ofullständigt eller om den sakkunnige har begått tjänstefel kan domstolen på eget initiativ (*ex officio*) eller på begäran av parterna förordna att ett nytt eller kompletterande utlåtande ska utarbetas. Domstolen kan även förordna att den sakkunnige ska betala domstolens kostnader på grund av den sakkunniges tjänstefel.

Sakkunnigutlåtandet kan ifrågasättas genom parternas utsagor och alternativa expertutlåtanden.

b) Domstolsförhandling

Domstolen ålägger endast i undantagsfall den sakkunnige att inställa sig till förhandlingarna.

Den information som presenteras här samlades in inom ramen för projektet "Hitta en sakkunnig" och kommer från de kontakter i varje land som valts ut av [European Expertise & Experts Institute \(EEEI\)](#).

Senaste uppdatering: 27/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.